

*Painted
to
Korn*

POISTE HÄÄL

T: L. P. K. - G. II kl. häälekandja.

Nr. 1.

VEEBRUAR

1. aastakäik.

TOIMETUS:

Peatoimetaja: E. R a n n i k.

Vastutav toimetaja: H. O t s m a n.

Tegevad toimetajad: A. O t s.

I. R o o t s.

W. E r b s e n.

Üksiknumber 10 snt.; ette-tellijaille 6 snt.

o o o o o

EESSÖNA.

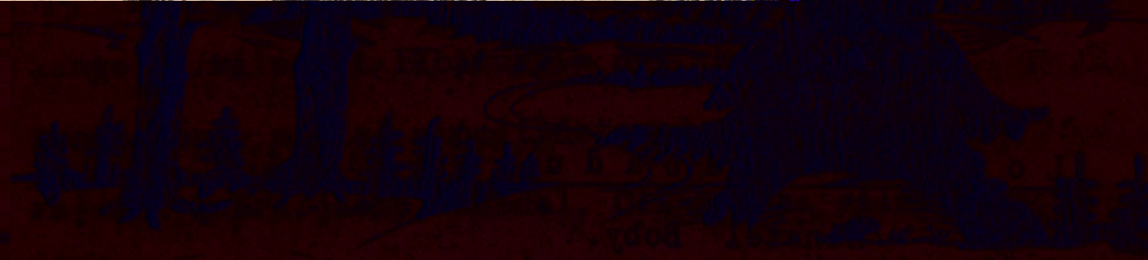
Küesolev ajakiri "Poistehääl" on valmistatud õpilaste poolt, seega ka lugemiseks õpilastele. Kui juhtub ajakirja number sattuma mõne väljaspool kooli viibiva isiku kätte, siis palume tähelepanemata jätta sisuline külg, mis on tingitud ajakirja eesmärgist. Meile, kes on oma kaastööd näidanud "Poistehääle" esimese numbril väljaandmisel, eriti hr. C. J. K i e s e l l i l e ja pr. L o m p i l e palume vastu võtta suurimat tänu. Õppureid, kes on töötanud esimese numbril väljaandmisel, palume seda teha ka edaspidi. Teistele, kes vast seekord oma tööd pole saatnud kas aja puuduse või mingisugusel muul tehnilisel põhjusel, palume seda edaspidi teha.

Austusega

Toimetus.

Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw

Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw

Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw

Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw

Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw

Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw
Wangi-wangi, kembang, dan all'argunaw

Lookene wabadussõjast.

Ainetel Bobby.

Warsti pihitseme jällegi oma väikese riigi wabaduseaasta-päewa. See kallis warandus, wabadus, on wõimaldanud paljugi seda, millest meie esiwanematel ainult unistused olid olemas. Aastasadade pikkune orjatöö on purustatud meie isamaapoegade poolt, kes oma elu selle waranduse eest jätsid. Palju lugusid wõiks jutustada Eesti raskest wõitlusest oma põlise waenlase, wenelaste ja sakslaste wastu. Iga üksiku õigel eestlase tegu sõjas on omaette kangelastegu, sest aastasadade pikkune wiha awaldus nüüd wiimases ja otsustawas wõitluses, kus juhtlauseks oli: kas wõit wõi surm

Eriti huwitaw ja kangelaslik on alljärgnew lugu, kus peategelaseks on keegi kooliõpilane, olid ju kooliõpilased need meie kodumaa wihaseimaid ja tuimaid kaitsjaid.

See sündis ühel talweõhtul, mil külm eriti kange ja riistet läbitungiw oli. Meie esimene soomusrong, millel ainult ustawad mehed, asus parajasti Kehra jaama lähedal. Oli oodata silmapilkset pealetungi, sest nagu kuulda, olid wenelased oma tugewamad jõud Kehra koondanud. Mehed rongis olid poolnäljas ja lõdisesid külmast, hoolimata sellest, et wäike raudahi waguneid soojendas. Laske moon oli lõpukorral, ja otsustaw wõitlus pidil lähemal hommikutunnil algama. Kuid nurinat polnud kellegi poolt kuulda, waprasti kannatasid nad, et üle anda järgnewatele põlwedele Eestit wabana. Teiste huigast paistis silma keegi poisikeseohtu noormees. Ta oli meestest kõige noorem, kuid eriti armastatud teiste poolt oma julguse ja wapruse poolest. Kord oli ta kõige kibedamal lahingu ajal teinud omale ülesandeks tuua ära waenlase kuulipilduja, mis

tal ka korda läks ja ta lugupidamist tõstis.

Mehed puhusid uksteisega juttu, samal ajal puhastades ja õlitades eeloleva võitluse jaoks püsse. Järsku tõusis keegi püsti, arvatavasti soomusronglaste juht ja sõnas: „Mehed, ma tean, et teid kõigil põleb südames tahe näha Eestit vabana. Kuid seda meie teist ei näe. Me peame ohverdama oma elud selleks, et teha kättesaadavaks seda järgnevate põlvedele. Meil tuleb ära tuua vaenlase asukohtade plaanid ja sellega ta tegevust takistada. Kes läheb vabatahtlikult?” Paar meest astusid ette neile ulatati kättpüssid ja laskemoon, seletati nende ülesande tähtsust ja raskust ning saadeti minema. Meeste hulgas oli ka eelnimetatud kooliõpilane. Vaikselt astuti rongilt maha, luurates jooksti läbi metsa ja kui jõuti vaenlase seisukohtade lähedale, eraldusid mehed vaikselt, et igauks oma ülesannet täita: minna vaenlase asukohta ja nende sekka granaat visata, et takitada nende seas kartust ja austust eestlaste vastu.

Maja lähedale jõudes muutus ta tõhelineks ja ettevaatlikumaks kui muu. Igal hetkel võisid vaenlased teda näha, ja surm oleks olnud kindel. Akki nägi

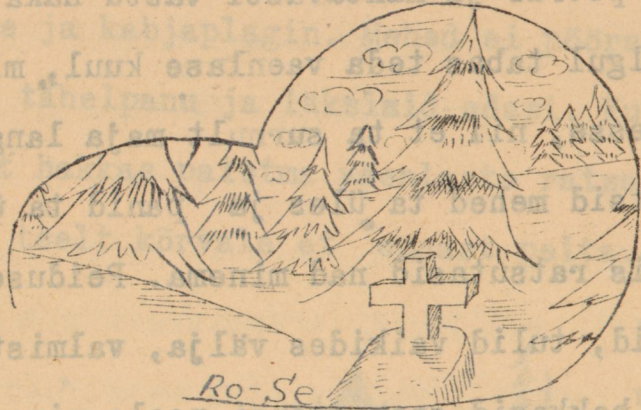
ta vaenlaste valvurit, kes hooletult maja ääres
ja suitsetas. Ümbrusega polnud tal mingit tegemist.
sa hiilis kooliõpilane vaenlase seljataha ja kargas ja
ku talle kõrri kinni, lämatades iga hääle. Nähes, et
vaenlane ennast ei liiguta, hiilis ta tasa maja akna al-
la ja vaatas ettevaatlikult sisse. See mis ta nägi, pani
ta südame rõõmsalt hüppama. Vaenlased pidutsesid ja ei
teatanud praegusest hädaohust arvatavasti midagi. Kooli-
õpilane tõmbas granaadi, viskas käbi akna just meeste
sekka ja põgenes kiiresti eemale. Kostis kohutav plahva-
tus, hirmunult jooksid venelased laiali, arvates, et
vaenlasi tingimata suurem hulk on. Metsas ühtus kooli-
õpilane teiste meestega ja ühisel jõul karjuti: „Rood
tormijooksule, tormi-i- joo- ooksule!” Seda vaenlaste põge-
nemist oleks pidanud kõik nägema. Venelased jooksid ka-
buhirmus majadest välja, algas põgenemine. Kui meie me-
hed jälle oma häält tõstsid, viskasid nad püssidki käest
ja kadusid. Soomusronglased lüksid majja. Silmale avanes
hirmus pilt: tuba oli verine ja mitu vaenlast oli lõhki
kistud. Mehed asusid nende läbiotsimisele ja leidsid warts-
ti oma ülesande eesmärgi, salajased positsioonid. Siis

tehti veel "Soomust", ja algas tagasimineku soomusrongile. Läbi metsa minnes kuuldus järsku hobuste hirmumine ja kabjaplagin. Mehed ei pööranud sellele suuremat tähelepanu ja läksid edasi. Kui lähema metsatuka tagant hakkas paistma vaenlaste ratsasalk, põgenesid mehed teelt kõrvale et ennast peita. Kooliõpilane õn-

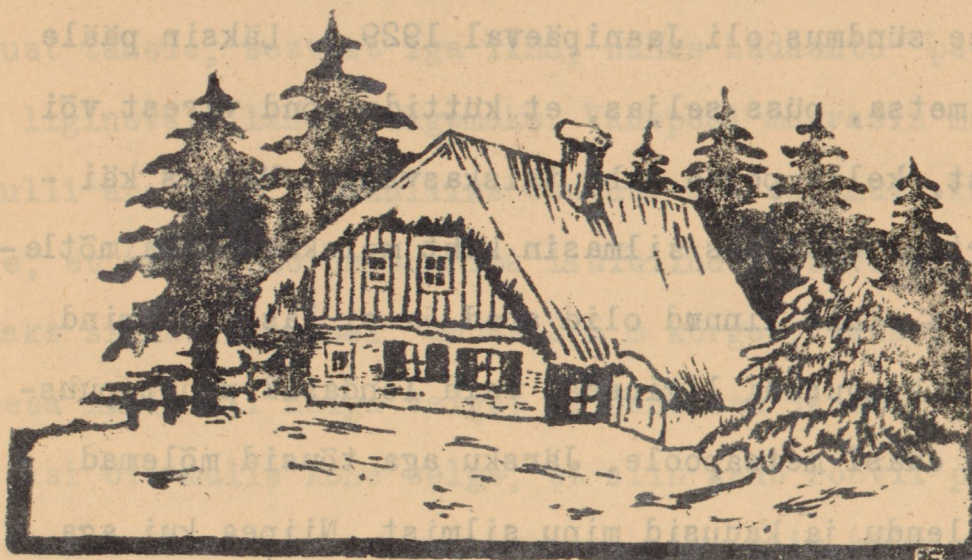

netul kombel kormistas ja jäi lamama. Vaenlaste salk nähes, ta ajas end püsti ja hakkas jooma. Sellest vihastusid aga venelased ja algas äge laskmine kaitsetule mehele. Tema sõbrad ei saanud teda sugugi aita,

sest vaenlase suure ülekaalu tõttu oleks olnud surm kindel. Kuulid vingusid vaese kooliõpilase ümber, kes ennast järsku ümber pööras ja nähtavasti vastu hakata tahtis. Samal silmapilgul tabas teda vaenlase kuul, mis tabas teda otse südamesse, nii et ta surmalt maha langes. Toorelt irvitades tõstsid mehed ta üles ja panid ta ühe puu äärde seisma. Siis ratsutasid nad minema. Peidusolevad mehed kee kõike nägid, tulid vaikides välja, valmistasid õkstest kandraami ja hakkasid soomusrongi poole minema. Sinna jõudes seletasid nad teistele jutumuse ära ja asetasid kooliõpilase rongile. Rongis pesti ta puhtaks ja asetati värsketest kuuseokstest kandraamile. Sel õhtul ei rääkinud mehed pea sõnagi, vaikides mälestati langenud kangelase surma. Teisel hommikul päikese tõusu ajal läksid mehed välja, ja kaevasid lähedalolevasse metsa haa. Siis asetati kangelane sinna sisse, kaeti ta kuuseokstega ja aeti haud kinni. Soomusronglaste juht pidas südamliku kõne ja siis mindi tagasi rongile.

Kooliõpilane oli surnud, kuid mälestusedtemast pesitsetsid kõigi meeste südameis. Kooliõpilase elu oli toodud ohvriks isamaale ja tema kangelastegude mälestuseks kõlasid veel suurtükipaugud soomusrongilt. Mälestame kõiki kangelasi meie vabaduse ja vaba Eesti loojina !

MU KODUMETS.

Mu koduõuelt algab mets,
Nii suur, nii sügav, salalik
Suiõil ta tasa, vaikselt kohab,
Tast unistades olen õnnelik.

Nood tuulest krässus põlismännid
Mu noorusest teavad jutusta.
Mul mälestuses ikka seisab,
Ta kohin sügav, lõputa.

MINU ESIMENE KULLIPESA.

See sündmus oli Jaanipäeval 1929 a. Läksin pääle lõunat metsa, püss seljas, et küttida mõnd varest või harakast, kelle pojad juba täiskasvanud. Metsas käies ja ringi vahtides silmasin kaht melekast keda mõtlesin lasta. Kuid linnud olid arad ja ei laskunud mind laskmise kauguseni ligineda, vaid lendasid puust puusse ikka edasi metsapoole. Järsku aga tõusid mõlemad linnud lendu ja kadusid minu silmist. Niipea kui aga linnud lendu tõusid kuulsin kriiskavat kulli kisa, kuid minu suureks imestuseks ei hakanud ta linde taga ajama, vaid lendas, teatud piirkonnas, kiirelt puust puusse, ise sealjuures karjudes. Taipasin kohe mis viga tal oli siin asus ta pesa kusagil. Iseenesest mõista ei soovitud ma kulli lasta, vaid hakkasin kohe ta pesa otsima. Kuid see töö polnud kuigi kerge. Mets oli tihe ja vanu linnu pesi oli ümbruskonnas kaunis rohkesti, mis raskendasid otsimist tublisti. Hakkasin siis ringide viisi, mis kordkorralt suurenesid, ümbruskonnas pesa otsima. Kuid see töö polnud sugugi nii kerge. Mets oli

väga tihe. Sealjuures panin ma hoolikalt kulli kisa ja julgust tähele, sest et iga lind, nähes hädaohtu pesale liginevat, läheb julgemaks. Vahepeal määrasin ma ka kulli ära, kes raudkulliks osutus. Nii oli mul ka selge, et tegemisto on suurima laululindude hävitajaga. Viimaks silmasin kuusel, umbes 2,5 m kõrgel, vana linnu pesa mille all hulga valget väljaheidet ja sulgi maas oli. Asi oli mulle kohe selge, et siin asub röövli pesa ning hakkasin kohe puule ronima. Aga siis köitis mu tähelpanu jälle vana kull, kes lendas endises kauguses minust eemal, ning kisendas endiselt. See nähtus pani mind uuesti kahtlema, kuid sellest hoolimata ronisin pesani, milles leidsin viis valges udusulis raudkulli poega. Olin ütlemata rõõmus. Selles tundes läksin koju uudiseid viima. Kodus olid muidugi kõik leiust huvitatud ning plusid, et ma kullipoegi neile näha tooksin. Olin kohe nõus nende palvet täitma. Selleks võtsin korvi heintega kaasa ning läksin metsa. Pesa lähedal tervitas vana kull mind oma kisaga, mis kõlas umbes nõnda: " gji, gji, gji ", heledalt ja kriiskavalt. Pesast

võtsin ma kaks poega ja asetasin nad korvi, millega ma koju läksin. Kodus imestasid kõik kullipoegade ilusust. Ja tõesti, nad olidgi ilusad, sarnanesid väikestele kanapoegadele. Üleni valges udusulis, mustad terased silmad ja lühike kõver nokk. Mõne tunni pärast viisin kullipojad uuesti oma pesa ja vaatasin veel tüki aega neid seal.

Seda kulli pesa ma ära ei lõhkunudki, vaid lasin takistamata kõik viis poega üles kasvada. Iga päev käisin ma pesa juures ja vaatlesin nende tegevust. Sealjuures panin ma tähele, mis mind siiamaaani imestag, et isalindu nägin ma ainult mõni kord pesa juures, kuna harilikult on mõlemad linnud ikka kohal, kui nende pesa ähvardab hädaoht.

- Pistrik -

CARL HAGENBECK

Tõlkinud „Ansborn“ ist“, n. 5.

Täisootusi sõidab võõras läbi Hamburgi Stellingisse, huvitatud loomadest, lõunast ja põhjast, mida ta seal näeb. Mõeldes looma riigile, tuleb tal tahtmatult mehe nimi Carl H a g e n b e c k, - kes juba üheksateist aastat surnud, huulteile. Seal meelestub talle Hagenbecki lahke nägu, mida ta piltidel näinud või viis „Da gegen wir mal zu Hagenbeck“ mida igas zirkuses, kus metsloomad esinevad, kuuleme. Palju reisinud inimesed seovad seda nime Stellingiga ja iga poisike teab et ta metsloomade isa on Carl Hagenbeck lõi selle imestust äratava ja huvitava loomaia oma südidusega väikesest algusest. Carl Hagenbecki nimi ei ole mitte üksnes Saksa rahva seas armastatud, vaid omab poolhoiu kõigilt loomaarmastatelt, ning iga zirkus ja loomaaed toob selle nime vändatult rahva suhu.

Kuidas omab ta nimi niisugust väärtust? Kuidas on see armastu loomade vastu, nagu ta seda juur

tab raamatus „Loomadest ja inimestest,” mis teda varakult oma kutsele lähendas ja teiseks tema ärimehe vaim ning hansalase ettevõtlikus, mis tema ettevõtte nii kaugemale viisid. Ka suuremale mehele ei jookse kõik suhu, nagu paljud arvavad, vaid tal tuli võidelda raskustega, sest ei tundud metsloomade elu ning toitmise viise.

Aga kuidas tuli see mees mõttele loomadega äri teha? Oli küll hobuse, veise- ja sea turge, kuid metsloomade turge, kelle püüdmine elukardetav oli ning kelle transport suuri raskusi tekitas - näis siiski liig haruldane olevat. See mõte tuli tal üleöö nagu ta seda ise ütles.

Carl Hagenbeck sündis 10 juulil 1844 a. Hamburgis St. Pauli platsi lähedas, kus ta isa kalakaupmees oli. Juba varakult pidi väike Carl isale aitama tema töödes, nii et tal vähe aega õppimiseks jäi, ise ta ütles: „käisin aastas kolm kuud koolis, ” Tihti aitas ta isa tema töödes kalapüügil ja hakkas alles kaheteistkümnendal eluaastal korralikult koolis käima.

Kui ta alles nelja aastane oli, püüdis isa juhuslikult kuus merekoera kinni, mis tol ajal Hamburgis harul-

dased loomad olid, ning ta St. Pauli platsil rahvale
näitas. See tõi palju sisse ja nüüd huvitasid teda loo-
mad rohkem kui kalad. Ta viis nad sõbra soovitusel Ber-
liini, kus nad väljapantuina palju sisse tõi ning kus
ta nad maha müüs. Nüüd läksid kalamehed merekoerte ja-
hile, mida isa Hagenbeck väljapanijatele müüs. Juhtumisi
ostis ta ühelt kaptenilt jääkaru ning varsti peale seda
vöödilise huuani. Niid ja mõned teised loomad tõi St.
Pauli platsil jälle palju sisse. Ka ühe suure sea välja-
panek täsus mitme kordselt.

Nende tööde juure oli Carl oma isale paremaks käek-
iga väljapanekul ja rännakul oli ta abiks. Juba üheteist-
aastasena läks ta isaga kaasa Breemeni, et sealt ühelt
laeva kaupmehelt metsloomi osta, et aga suured raskused
mis ennast just metsloomade kauplemisel tunda andsid ja
suuri ohvreid nõudsid, mõjusid isale nii, et ta lühikest
aega enne poja leerimist kalakaubanduse juure tagasi läks.
Sest ajast peale hakkas energiline Carl Hagenbeck, olles
neljateist aastane ostma ja müüma suuriputukaid „Raske
aeg algas mul, aga siiski suure rahulolemisega“.

ut... kutse ühtu...

laksin tööle". Ka tema õed - vennad aitasid teda tema ettevõttes. Õed pidasid tal arveraamatud ja hoolitsesid lindude eest, kuna vend Wilhelm tal hobuse juhi aset täitis. Oma esimese suurema äri ühe väikese rändloomaajaga Berliinis. Seal külastas ta ka Berliini loomaaeda, kus ta selle puudusi nägi. Järgmisel päeval seisis ta juba direktori ees ja peagi oli ta ligi 1700 taalri eest talle metsloomi mahamüünud.

Aega mööda tuli tõus. Ka ärireisid Amsterdami ja Krefeldisse võttis ta ette, kust ta metsloomi üles ostis. Ka kõige haruldasemad loomad ei olnud Carl Hagenbecki eest varjul. Nii ostis ta Londonis ühe sipelga karu. Suure tõuke äri suurendamisele andis Hagenbecki tutvumine Casanovaga, ühe aafrika reisijaga, kes omal käel loomi Euroopasse tõi. Dresdenis said nad tutavaks ja Casanova astus Hagenbecki juure ametisse kui metslooma tööja kaugemaist osist. Ka omad püüdjad suurendasid Hagenbecki äri. Ärariippumata võis ta nüüd kaubelda. Ta nägi esimest korda oma suurt metsloomade kogu kui ta Suessi haigestanud Cassanovale vastu sõitis, tiibetikasse, ahve, maarabukurgi, ninasarvike, lände ja suur kogu röövlindude. Kuidas võis lükk

mi Wiinis, Dresdenis ja Berliinis

Loomad nõudsid kogu tähelepanu omale. Peagi oli Rhei-
ni ääres, varsti aga punase mere kaldel; koju keeratesot-
sisid mind jälle telegrammid, mis mind kodust kaugemale kut-
susid. Ta oli kogu aeg tegevuses ja selle läbi sai ta ka
nii kaugemale. Kevadel 1874 a. oli isa pärandatud ma atükk
kitsas ja ta ostis omale suurema maaala uue hobuse laada
läheduses. Tema ettevõtlik pea leidis jälle uue tuluallika-
Ta kauples omale kaugemates rahvastert perekondi näitami-
seks, kaasavõttes omale ka nende kultuutundemärgid. Esime-
sed külalised sel alal olid laplased ja Hagenbeck tabas
jälle naelapähe. Rahvast oli murruna nii et korraheidmi-
seks korrapidajaid palkama pidid. Ka teisi rahvaid palkas
ta nagu klümükid, eskinod indulasi ja Ceilonlasi. Ühe kru-
piga rändassees mees isegi Pariisi ja Londoni. Hagenbeck sai
nüüd zirkusedirektori ta saatis teda igale poole maailma
tendustele, isegi Chigagosse ilmanäitusele.

Nii veeres Hagenbecki elu, röömus ja mures oma töö
üle edasi. Ta pidinii mõnestki röömust lahti ütleva et oma
tööd täiel mõõdul maksma panna. 7. mai 1907 a. avati loo-
mased - Hagenbecki kroon. Tema tööd kiidavad teda. Saksa

keiser ütles selle teose Hagenbeckile: "Teie olete siia ühe hariva ja teadusliku instituudi muretsenud." Ja tõesti, see on Saksamaal üks huvitavamaid esemeid.

Nuud jätkavad seda tööd ta pojad.

-oOo-

N A L J A D .

Õpetaja: "Kas tead Ants mulle nimetada inimest, kes palju räägib, sellest hoolimata, kas teda kuulatakse või mitte?"

Ants: "Õpetaja!"

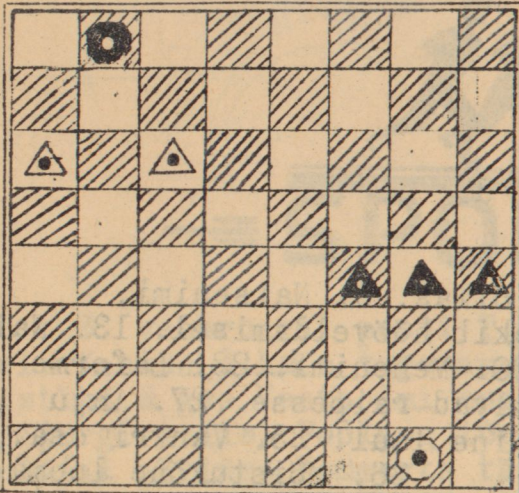
LAEVAL:

Shotlasel on südamepööritus, ning ta küsib kaptenilt nõu kõige pahema ärahoidmiseks.

"Pista shilling suhu," soovitab kapten.

"Aga, Peeter, kuidas võisid sa ometi oma õekest lüüa!"

"Nuja - kui ma õekest lüüa! ei tohi, siis vilistan ma kogu perekonnaelu peale.

Ülesanne Nr. 1.

Lõpu - mäng.

Valged: Kg2, a8, c6.

Mustad: Kb8, f4, g4, h4.

Valged algavad ja võidavad.

nõrgem oleks d4 - d5?

6. — 6. Re4 - d6

7. Ob5 : e6 7. b7 : c6

8. d4 : e5 8. Rd6 - b7

9. Rb1 - c3 ! 9. 0 - 0

10. Wf1 -c3 10. Wf8 - e8 Ainuke mõjuv käik mustade

Hispaania mäng.

Kõikjal tarvitata v mängu algus.

1. d2 - e4	1. e7 - e5
2. Rg1 - f3	2. Rb8 - c6
3. Of1 - b5	Selle sammu võttis esimesena tarvitusele Hispaania malekirjanik Rui Lopez.
	Mäng muutub elavaks selle sammu läbi.
3. —	3. Rg8 - f6
4. 0 - 0	4. Rf6 : e4
5. d2 - d4	5. Of8 - e7
6. L. d1 -e2 !	On parim samm.

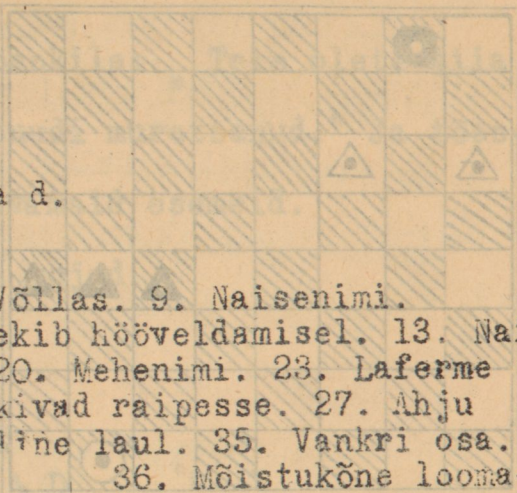
11. Le2 - c4 11. Ab7 - c5

Mängud on võrdsed.

R i s t s õ n a d.

Põikread.

- 1. Vangistus. 4. Ajamõõt. 7. Võllas. 9. Naisenimi.
- 10. Ameerika Ühendriigid. 12. Tekib hõoveldamisel. 13. Naisenimi.
- 17. Järvestik Soomes. 20. Mehenimi. 23. Laferme paberossid. 24. Planeet. 25. Tekivad raipesse. 27. Ahju
- 31. Tulek. 33. Tundeline laul. 35. Vankri osa.
- 36. Mõistukõne loomadest. 37. Hobuse elamu. 38. Jõgi Venemaal. 39. Vesine maa.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

Püstread.

- 1. lauseliige. 2. Kindlustus-selts Eestis. 3. Temal. 4. Lauluhääl. 5. Toiduaine. 6. Kodanik. 8. Veeloom. 9. Meri Venemaal. 11. Appikutse. 14. Liha sort. 15. Kingsepa töö abinõu. 16. Hooned. 18. Kui" saksakeel. 19. Lehekuu. 21. Ühisus Tallinnas. 22. Tänav Tallinnas. 25. Kalapüüriist. 26. Naine heast seltskonnast. 27. Kino

Tallinnas. 28. Vanaaegne sõjariist. 29. Aiavili. 30. Trepi osa. 32. Tera. 33. Amet. 34. Heinamaa. 35. Araabia-pärane meesterahva eesnimi.

10. W 11 - 63. 10. W 18 - 68. 10. W 19 - 68. 10. W 20 - 68. 10. W 21 - 68. 10. W 22 - 68. 10. W 23 - 68. 10. W 24 - 68. 10. W 25 - 68. 10. W 26 - 68. 10. W 27 - 68. 10. W 28 - 68. 10. W 29 - 68. 10. W 30 - 68. 10. W 31 - 68. 10. W 32 - 68. 10. W 33 - 68. 10. W 34 - 68. 10. W 35 - 68. 10. W 36 - 68. 10. W 37 - 68. 10. W 38 - 68. 10. W 39 - 68. 10. W 40 - 68. 10. W 41 - 68. 10. W 42 - 68. 10. W 43 - 68. 10. W 44 - 68. 10. W 45 - 68. 10. W 46 - 68. 10. W 47 - 68. 10. W 48 - 68. 10. W 49 - 68. 10. W 50 - 68.

6. veebruaril peeti T.K.S.Ü. korvpalli esivõistluste finaali. Kohtusid kaks tugevamat meeskonda: Vestholm ja Kommerts. Võistlus algas Vestholmi tugevate pealetungidega, mis suuri tagajärgi andis. Poolaeg lõppes Kommertsile kahjuks 19:2. Teisel poolajal hävines Kommerts täielikult; Vestholm võitis mängu 41:11!

Kuna kummagil meeskonnal miinus oli, pidi otsustama meistritiitli järgmine mäng. Sel mängul esines Kommertsile meeskond juba tunduvalt paremini ja mäng lõppes viigiga 13:13. Määrati lisa-aeg. Önn oli seekord Vestholmi pool ja Vestholm võitis. Kommerts saatis protesti T.K.S.Ü. juhatusele, kuna Vestholmi meeskonnas esines määruste vastaselt mängija Oravas. T.K.S.Ü. juhatusele osutus protest õigustatuks ja Kommertsgümnaasium tunnustati meistriks.

28. veebruaril oli sõprusvõitlus Vestholmi ja Kommertsile vahel. Kommerts näitas, et ta tiitlit asjata pole saanud ja algas kohe tugevate pealetungidega. Poolaeg lõppes Kommertsile kasuks 11:6. Teisel poolajal püüdis Vestholm kaotust tasuda kuid hävines Kommertsile tagajärjega 35:18.

Värske meistermeeskonna koosseis oli:

Mattisen (Koch)	Kaasik	
Silberg	Kroonsepp	Saar
Senise meistri Vestholmi meeskond:		
Oravas	Teller	
Kuusik	Kraaman	Freiberg

Sõnavõrrand:

Kaak soon
 $(a - u) + (b - u) + (c - i) = x$

a.) mehe nimi b.) vili c.) müts x.) Eesti tuntumaid
tegelasi.

"Kõrgepinge"

UUED RAAMATUD:

1867.	V.Helling	Bombay pärlipüüdja.
1868.	K.Michaelis	Bibi.
1869.	A.Puskin ^V	Käpteni tütar.
1870.	H.Dominik	John Workmann I osa.
1871.	-do-	-do- II
1872.	S.Wörishoffer	Loodusuuri jate laev I osa.
1873.	-do-	-do- II
1874.	F.H.Brunett	Salaaed.
1875.	H.Malot	Perekonnata I osa.
1876.	-do-	-do- II

